

«El Centre de Pràctiques Teatral», l'esperança de l'art dramàtic a Tarragona.

El CPT, un grup professional d'actors instal·lat a Tarragona

El CPT, Centre de Pràctiques Teatral fou creat pel Brau Teatre en un intent de regeneració artística dintre del mateix grup que ja havia produït nombrosos muntatges com: «Cantos de Lorca», «Magrinyana», «Eme tres», aquests dos darrers del conegut professional Esteve Grasset amb música del mestre Angel Recasens. «Eme tres» que fou presentat en el Teatre Grec a Barcelona va obtenir el premi de la Crítica Serra d'Or 1980. D'altres muntatges remarcables també, són: «Opening» i «Variacions sobre Macbeth».

A part de la creació de nous muntatges, el CPT va arribar a la categoria de la professionalització pels voltants del 1978, i també ha fet altres tasques de caire teatral com seminaris, trobades, publicacions, producció i distribució.

Podem assegurar que els elements que componen el grup tenen una entrega i dedicació absoluta al seu treball, dignificant al cent per cent el fet escènic.

El Brau Teatre, Centre de Pràctiques Teatral, té seu a Tarragona i tant els actors com els col·laboradors actius, es desvien per integrar la seva tasca diària en el context de la societat tarragonina. Ara bé, el seu moviment és ampli i àgil tant que arriba arreu d'altres contrades de la geografia.

Per a fer-nos a la idea de l'esperit treballador d'aquesta gent del teatre, aquí tenim una breu ressenya dels llocs, muntatges i fites assolides:

—Tenim en primer lloc, la distribució de l'espectacle «Arnau» de Rudolf Sirera, amb producció de l'Arc del Teatre a València. La dramàturgic corria a càrrec d'Antoni Tordera i la direcció d'Esteve Grasset. Aquest muntatge fou Premi de produccions teatral i

El CPT va rebre el passat mes de desembre el premi especial de la Fundació Stanislavsky de Dinamarca.

Música de l'Excm. Diputació de València el 1982.

—Caldria recordar que CPT va organitzar el I i el II Festival de Teatre de Salou (Teatre al carrer). Que va organitzar un seminari de «La veu de l'actor» sota el patrocini de la Generalitat de Catalunya, a la ciutat de Tàrraga. Allunyant-nos més en el mapa, els trobem en els seminaris efectuats a Lima (Perú), Arhus (Dinamarca), a la Universitat de Toulouse (França), Grup Firlanz (Alemanya Federal), Al Conservatori de Música de Copenhague (Dinamarca) i també en l'Estat Espanyol a l'Auditorium Manuel de Falla (Granada) i a l'Escola d'Art Dramàtic a València.

Quant a les trobades hi ha diferents llocs de la geografia de les hispanies com Encuentros de Pedagogia Teatral a Sagunt, Encuentro sobre el entrenamiento del actor (Teatros nacionales Madrid) o bé Escola d'Antropologia Teatral (Itàlia).

Si per mostra val un botó aca-

beu de tenir en les vostres mans una bona colla de botons que demostren que el moviment es fa caminant.

Projecte: Tarragona

De moment el Centre de Pràctiques Teatral ha obert les seves portes a Tarragona. Ens diu Magí Seritjol, que és l'home que porta la qüestió de relacions públiques, que tenen un local, una nova sala de treball que vol estar oberta a totes les iniciatives culturals que sorgeixin a les nostres contrades. Per això una de les primeres activitats que el CPT pensa realitzar és la convocatòria del seminari «Sermones ad Mortuos» que tindrà lloc els dies 29 i 30 de Novembre a les voltes del Pallol. Com a cloenda d'aquest seminari el grup representarà el seu espectacle: «L'actor que dansa». L'especificació ja havia estat una realitat en el I Festival de Salou, en el Teatre Regina a Barcelona, i en la cita del Teatro en Acció de Sevilla.

Pero quin és el futur d'un grup com el CPT, que es mou més per l'ànima d'investigació escènica que no pas per assolir una situació lucrativa que s'apropi al teatre comercial?

De moment treballen i viuen del i per al teatre. Senten la febre de parir nous espectacles. De crear. De viure i de néixer en cada muntatge.

Ara el grup està acabant el que serà el seu nou espectacle de nova fornada i que durà el títol de «Sistema solar». L'estrena mundial d'aquest espectacle serà el més de gener a Tarragona, i segons insisteix Magí Seritjol s'endegarà una tasca de distribució que arribi fins a tots els barris, centres educatius i cívics en un intent d'apropar el teatre a la gent de Tarragona i sobretot de desmitificar la imatge elitista que del món escènic es té. «Volem —diu— recuperar una tradició teatral que en aquests moments està depauperada».

Per això sol, tot just quan en la veu de la gent del carrer se senten queixes que fan referència a la manca de teatres, o a la crisi d'una escola d'art dramàtic que mereix estar ben viva, la tasca del CPT és doblement positiva i arriscada. Seria convenient que els tarragonins sabessin apreciar l'importància que té per a la ciutat que un grup professional de teatre s'instal·li a casa nostra. És una iniciativa que hauria de ser recolzada abans que sigui massa tard, per a les institucions i els demés organismes oficials. Quan la Cultura pateix una convalescència a causa d'una malaltia típica de les nostres terres, el que haurien de fer és pregar pel seu restabliment immediat. Per anar a enterrament sempre s'hi és a temps.